

III

(Forberedende retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

556. PLENARFORSAMLING I DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG —
INTERACTIO, 2.12.2020-3.12.2020Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og
Rådets forordning om grænseoverskridende betalinger i Unionen (kodifikation)*(COM(2020) 323 final — 2020/0145 (COD))**(2021/C 56/05)*Ordfører: **Gonçalo LOBO XAVIER**

Anmodning om udtalelse	Europa-Parlamentet, 23.7.2020 Rådet for Den Europæiske Union, 15.10.2020
Retsgrundlag	Artikel 114, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Kompetence	Sektionen for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug
Vedtaget i sektionen	10.11.2020
Vedtaget på plenarforsamlingen	3.12.2020
Plenarforsamling nr.	556
Resultat af afstemningen	242/2/5
(for/imod/hverken for eller imod)	

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) glæder sig over Kommissionens forslag om grænseoverskridende betalinger i Unionen, der har til formål at sænke omkostningerne ved grænseoverskridende betalinger i euro og skabe større gennemsigtighed med hensyn til vekselgebyrer.

1.2. EØSU bifalder, at Kommissionen vil undersøge yderligere muligheder — og den tekniske gennemførlighed af disse muligheder — for at udvide reglen om lige gebyrer til alle EU-valutaer og for yderligere at forbedre gennemsigtigheden og sammenligneligheden af vekselgebyrer. En udvidelse af reglen om lige gebyrer til at omfatte alle EU-valutaer vil i endnu højere grad bidrage til at uddybe det indre marked og forhindre enhver forskelsbehandling af borgere, der bor uden for euroområdet, og som eventuelt gennemfører en grænseoverskridende transaktion i en anden valuta end euroen.

1.3. Hvad angår fremlæggelsen af og målperioden for denne rapport, der har til formål at evaluere flere aspekter af virkningerne af forslaget til forordning, er EØSU enig i, at den bør forelægges senest den 19. april 2022 og som et minimum omfatte perioden fra den 15. december 2019 til den 19. oktober 2021.

1.4. I kodifikationens ånd og i betragtning af, at Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i en interinstitutionel aftale af 20. december 1994 har fastsat, at der kan anvendes en hasteprocedure til hurtig vedtagelse af kodificerede retsakter (eftersom der ved kodifikation ikke må foretages nogen ændringer af indholdet i de kodificerede retsakter), tilslutter EØSU sig fuldt ud den 20. april 2021 som ikrafttrædelsesdato for den aktuelle forordning.

2. Kommissionens forslag

2.1. I forbindelse med Borgernes Europa lægger Kommissionen stor vægt på at forenkle EU-lovgivningen for at gøre den klarere og lettere tilgængelig for almindelige borgere. Dette mål kan ikke nås, hvis en lang række bestemmelser, som er blevet ændret gentagne gange, ofte ganske væsentligt, stadig ikke er samlet, men skal findes dels i den oprindelige retsakt, dels i senere ændringsretsakter. Det er således nødvendigt at foretage omfattende undersøgelser af mange forskellige dokumenter, der skal sammenholdes, før det kan fastslås, hvilke regler der gælder. Som følge heraf er det af afgørende betydning, at bestemmelser, der ofte er blevet ændret, kodificeres, hvis EU-lovgivningen skal være klar og gennemsigtig ⁽¹⁾.

2.2. Formålet med det aktuelle forslag fra Kommissionen, COM(2020) 323 final, er at foretage en kodifikation af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 ⁽²⁾. Forordning (EF) nr. 924/2009 er blevet ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 260/2012 ⁽³⁾ og efterfølgende ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/518 ⁽⁴⁾.

2.3. Den nye forordning træder i stedet for de forskellige retsakter, som er indarbejdet i den. Det aktuelle forslag ændrer ikke indholdet af de retsakter, der kodificeres, men er blot en sammenskrivning af dem, og der foretages kun de formelle ændringer, der er nødvendige af hensyn til selve kodificeringen ⁽⁵⁾.

3. Generelle bemærkninger

3.1. Grænseoverskridende betalinger er afgørende for integrationen af EU's økonomi og spiller en vigtig rolle i bestræbelserne på at sikre, at borgere og virksomheder fra alle EU-medlemsstater i samme grad nyder godt af de rettigheder, som det indre marked tilbyder ⁽⁶⁾. Betalinger udgør et centralt element i det indre marked, som omfatter fri bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital. Som anført i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene *Konsekvensanalyse — Ledsagedokument til Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 924/2009 for så vidt angår gebyrer for grænseoverskridende betalinger i Unionen og vekselgebyrer* ⁽⁷⁾ skaber høje omkostninger ved grænseoverskridende betalinger hindringer for det indre marked — de udgør effektive hindringer for grænseoverskridende aktiviteter i husholdninger (køb af varer/tjenesteydelser i en anden valutazone) og virksomheder (brug af leverandører i tredjelande og salg til kunder i en anden valutazone). De høje omkostninger i forbindelse med grænseoverskridende betalinger skaber også to kategorier af brugere af betalingstjenester: brugere i euroområdet, som med deres betalinger kan nå et flertal af EU's borgere og virksomheder til meget lave omkostninger, og dem i lande uden for euroområdet, som kun kan nå et begrænset antal personer og virksomheder med betalinger til lave omkostninger. Med henblik på at imødegå disse to kritikpunkter er et lovgivningsmæssigt tiltag på EU-plan det mest effektive modtræk, og forslaget er i overensstemmelse med målene i traktaterne.

3.2. Siden indførelsen af euroen har EU gennemført adskillige initiativer med det formål at reducere omkostningerne ved grænseoverskridende transaktioner ⁽⁸⁾. I tidens løb er der gjort fremskridt med lovgivningen om grænseoverskridende betalinger gennem forskellige tiltag møntet på at sænke omkostningerne for borgere og virksomheder i euroområdet. Som anført i ovennævnte arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene ⁽⁹⁾ har grænseoverskridende betalinger fra lande uden for euroområdet samt grænseoverskridende betalinger, der ikke er i euro, uanset oprindelses- eller bestemmelsesland, ikke fulgt samme tendens, hvad angår størrelsen af de gebyrer, der betales af brugerne af betalingstjenester.

⁽¹⁾ COM(2020) 323 final.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 924/2009 af 16. september 2009 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 (EUT L 266 af 9.10.2009, s. 11).

⁽³⁾ EUT L 94 af 30.3.2012, s. 22.

⁽⁴⁾ EUT L 91 af 29.3.2019, s. 36.

⁽⁵⁾ COM(2020) 323 final.

⁽⁶⁾ Se EP's briefing *Cross-border euro transfers and currency conversions — A step forward in favour of the single market*, [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI\(2018\)628291_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI(2018)628291_EN.pdf).

⁽⁷⁾ Se https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CONSIL%3AST_7844_2018_ADD_1&from=FR.

⁽⁸⁾ Se for eksempel SEPA-forordningen (EU) nr. 260/2012, der indførte et sæt standarder for transaktioner i euro (SEPA-kreditoverførsler, direkte debiteringer i SEPA), eller betalingstjenestedirektivet som øgede gennemsigtigheden af gebyrer og gav nye aktører mulighed for at komme ind på markedet.

⁽⁹⁾ Se https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CONSIL%3AST_7844_2018_ADD_1&from=FR.

3.3. Det aktuelle forslag fra Kommissionen udgør endnu et skridt i retning af at sænke de operationelle omkostninger. Det ændrer forordning (EF) nr. 924/2009 med det formål:

- a) at sænke omkostningerne ved grænseoverskridende betalinger i euro. Med andre ord bør prisen på grænseoverskridende betalinger i euro inden for EU ikke adskille sig fra prisen på indenlandske transaktioner, der foretages i medlemsstaternes nationale valutaer. Medlemsstater, der ikke har euroen som national valuta, kan beslutte at udvide anvendelsen af den nuværende forordning til deres nationale valuta (opt-in), forudsat at de underretter Kommissionen herom,
- b) at skabe større gennemsigtighed med hensyn til vekselgebyrer og dermed beskytte forbrugerne mod overdrevent høje gebyrer for valutaomregningstjenester og sikre, at de får de informationer, som de har brug for til at vælge den bedste valutaomregningsmulighed⁽¹⁰⁾.

3.4. Begge foranstaltninger, som Kommissionen har foreslået, vil være et skridt fremad med hensyn til at skabe lige muligheder for SMV'er overalt i Europa og dermed frigøre det indre markedes potentiale⁽¹¹⁾. SMV'er i euroområdet vil potentielt kunne opnå større efterspørgsel fra forbrugere og virksomheder i medlemsstater uden for euroområdet (hvor høje gebyrer for grænseoverskridende betalinger udgør en væsentlig hindring). Til gengæld vil SMV'er, der er etableret i medlemsstater uden for euroområdet, få billigere adgang til 360 mio. borgere (potentielle kunder) og 16 mio. virksomheder i euroområdet (som kunder og leverandører). De vil derfor bedre kunne konkurrere på EU-markedet⁽¹²⁾. Det forventes derudover, at der vil blive skabt større lighed mellem de europæiske borgere hvad angår adgangen til billige grænseoverskridende betalinger.

4. Særlige bemærkninger

4.1. I hele EU udlignede forordning (EF) nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger gebyrerne for grænseoverskridende betalinger i euro inden for EU, så de kom til at svare til gebyrerne for indenlandske betalinger i euro (dvs. transaktioner internt i en medlemsstat). EU-medlemsstater uden for euroområdet kan beslutte at udvide anvendelsen af den nuværende forordning til deres nationale valuta, forudsat at de underretter Kommissionen herom.

4.2. Selv om forslaget til forordning udgør et vigtigt skridt i retning af at uddybe det indre marked, vil det være værd at overveje muligheden for at udvide reglen om lige gebyrer til at omfatte alle EU-valutaer, som det nævnes i betragtning 12. Der findes situationer, hvor nogle banker i medlemsstater uden for euroområdet opkræver et beløb på mellem 15 og 30 EUR for en grænseoverskridende transaktion svarende til et beløb på 100 EUR.

4.3. En udvidelse af reglen om lige gebyrer til at omfatte alle EU-valutaer ville være til gavn for forbrugerne af finansielle tjenesteydelser, som ville blive behandlet ens, uafhængigt af den medlemsstat eller den valuta, hvori de foretager en grænseoverskridende transaktion. En udvidelse af reglen om lige gebyrer til at omfatte alle EU-valutaer ville være et endnu mere ambitiøst skridt, da det ville betyde, at betalingstjenesteudbydere skal afstemme deres gebyrer for alle grænseoverskridende transaktioner mellem EU-lande i en hvilken som helst EU-valuta med gebyrer for indenlandske transaktioner, herunder transaktioner i valutaer, der ikke er dem, der benyttes i det afsendende eller modtagende land. Betalingstjenestebrugerne ville uden tvivl nyde godt af en sådan mulighed, men det ville medføre betydelige omkostninger for udbydere af betalingstjenester, bl.a. set i relation til infrastrukturudgifter⁽¹³⁾.

4.4. Kommissionen bør bestemt overveje denne mulighed nøje og analysere fordele og omkostninger for alle interessenter.

⁽¹⁰⁾ Se [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI\(2018\)628291_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI(2018)628291_EN.pdf).

⁽¹¹⁾ Se [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI\(2018\)628291_EN.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/BRIE/2018/628291/EPRS_BRI(2018)628291_EN.pdf).

⁽¹²⁾ Se https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CONSIL%3AST_7844_2018_ADD_1&from=FR.

⁽¹³⁾ Se https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CONSIL%3AST_7844_2018_ADD_1&from=FR.

4.5. EØSU mener, at det i forbindelse med en fremtidig revision af forordningen vil være relevant at afklare situationen med hensyn til gebyrer for indtægtskonti, at overveje yderligere, hvilke oplysninger kunderne skal have forud for initiering af en betalingsordre, og udtrykkeligt at nævne, hvornår og hvor ofte den elektroniske meddelelse skal sendes.

Bruxelles, den 3. december 2020.

Christa SCHWENG
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg
